KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 7.6.2021 r.
COM(2021) 274 final

2021/0133 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG w sprawie zmiany załącznika XI (Komunikacja elektroniczna, usługi audiowizualne i społeczeństwo informacyjne) oraz protokołu 37 (zawierającego wykaz przewidziany w art. 101) do Porozumienia EOG

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji ustalającej stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii we wspólnym komitecie EOG w związku z planowanym przyjęciem decyzji Wspólnego Komitetu dotyczących zmian załącznika XI (Komunikacja elektroniczna, usługi audiowizualne i społeczeństwo informacyjne) oraz protokołu 37 (zawierającego wykaz przewidziany w art. 101) do Porozumienia EOG.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Porozumienie EOG

Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG") gwarantuje obywatelom i podmiotom gospodarczym EOG równe prawa i obowiązki w ramach rynku wewnętrznego. Porozumienie przewiduje objęcie prawodawstwem UE dotyczącym czterech swobód wszystkich 30 państw EOG, a mianowicie państw członkowskich UE, Norwegii, Islandii i Liechtensteinu. Ponadto Porozumienie EOG obejmuje współpracę w innych ważnych dziedzinach, takich jak badania i rozwój, kształcenie, polityka społeczna, środowisko, ochrona konsumentów, turystyka i kultura, zwanych wspólnie „działaniami wspierającymi i politykami horyzontalnymi". Porozumienie weszło w życie z dniem 1 stycznia 1994 r. Unia Europejska wraz z jej państwami członkowskimi jest stroną Porozumienia.

2.2. Wspólny Komitet EOG

Za zarządzanie Porozumieniem EOG odpowiada Wspólny Komitet EOG. Jest to forum wymiany poglądów dotyczących funkcjonowania Porozumienia EOG. Jego decyzje podejmowane są w drodze konsensusu. Zgodnie z Traktatem z Lizbony odpowiedzialność za koordynację spraw dotyczących EOG po stronie UE spoczywa na Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych.

2.3. Planowany akt Wspólnego Komitetu EOG

Oczekuje się, że Wspólny Komitet EOG przyjmie dwie decyzje Wspólnego Komitetu EOG („planowane akty") dotyczące zmiany załącznika XI (Komunikacja elektroniczna, usługi audiowizualne i społeczeństwo informacyjne) i protokołu 37 (zawierającego wykaz przewidziany w art. 101) do Porozumienia EOG.

Celem przyjęcia dwóch planowanych aktów jest włączenie rozporządzenia (UE) 2018/1971 ustanawiającego Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC)[1] oraz dyrektywy (UE) 2018/1972 ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej (wersja przekształcona) do Porozumienia EOG.

Planowane akty będą wiążące dla stron zgodnie z art. 103 i 104 Porozumienia EOG.

[1] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1971 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiające Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) oraz Agencję Wsparcia BEREC (Urząd BEREC), zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/2120 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1211/2009, Dz.U. L 321 z 17.12.2018, s. 1.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

ESDZ we współpracy ze służbami Komisji przedkłada projekt decyzji Wspólnego Komitetu EOG do przyjęcia przez Radę jako stanowisko Unii. ESDZ ma nadzieję, że będzie mogła przedstawić ten projekt Wspólnemu Komitetowi EOG w najbliższym możliwym terminie.

Treść i charakter projektu załączonych decyzji Wspólnego Komitetu EOG wykraczają poza to, co można uznać za zwykłe dostosowania techniczne w rozumieniu rozporządzenia Rady nr 2894/94. Rada powinna zatem ustalić stanowisko Unii.

Załączone decyzje Wspólnego Komitetu EOG zawierają między innymi wymienione niżej dostosowania.

3.1. Dostosowania do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1971 ustanawiającego Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) – decyzja Wspólnego Komitetu w załączniku 1

Wprowadzenie

Zgodnie ze strukturą instytucjonalną Porozumienia EOG Urząd Nadzoru EFTA wykonuje uprawnienia nadzorcze Komisji w ramach filaru EFTA i w związku z tym będzie odzwierciedlał uprawnienia nadzorcze Komisji przewidziane w rozporządzeniu (UE) 2018/1971 (rozporządzenie w sprawie BEREC) oraz w dyrektywie (UE) 2018/1972 (dyrektywa ustanawiająca Europejski kodeks łączności elektronicznej[2]) w ramach filaru EFTA.

W rozporządzeniu w sprawie BEREC i w dyrektywie w sprawie Europejskiego kodeksu łączności elektronicznej określono szereg zadań BEREC, których celem jest zapewnienie spójnego wdrażania ram regulacyjnych łączności elektronicznej. Ponieważ BEREC odgrywa ważną rolę w stosowaniu rozporządzenia w sprawie BEREC i dyrektywy w sprawie Europejskiego kodeksu łączności elektronicznej, są one ze sobą nierozerwalnie powiązane. Powiązanie to znajduje również odzwierciedlenie w dwóch projektach decyzji Wspólnego Komitetu włączających wspomnianą dyrektywę i rozporządzenie w sprawie BEREC do Porozumienia EOG. Ważne jest, aby przeanalizować oba projekty decyzji Wspólnego Komitetu, aby zrozumieć pełną strukturę w kontekście EOG.

Projekt decyzji Wspólnego Komitetu (w załączniku 1) zawiera trzy różne zestawy dostosowań, które zostaną przedstawione poniżej: warunki uczestnictwa państw EFTA w BEREC (sekcja B), dostosowania dotyczące relacji między Urzędem Nadzoru EFTA a BEREC (sekcja C), inne dostosowania dotyczące udziału państw EFTA w BEREC (sekcja D), a także ogólne dostosowania powszechnie stosowane w kontekście EOG (sekcja E).

Warunki uczestnictwa państw EFTA w BEREC

BEREC został ustanowiony rozporządzeniem (WE) nr 1211/2009 i rozporządzeniem (UE) 2018/1971 w celu przyczynienia się do rozwoju i lepszego funkcjonowania rynku wewnętrznego sieci i usług łączności elektronicznej poprzez dążenie do zapewnienia spójnego wdrażania ram regulacyjnych łączności elektronicznej. W rozporządzeniu uznaje się również potrzebę osiągnięcia takich celów w kontekście EOG i stwierdza się, że Rada Organów Regulacyjnych BEREC, grupy robocze i Zarząd BEREC powinny być otwarte na udział krajowych organów regulacyjnych państw EOG–EFTA w celu rozszerzenia spójnego wdrażania ram regulacyjnych łączności elektronicznej na Islandię, Lichtenstein i Norwegię[3].

[2] Dz.U. L 321 z 17.12.2018, s. 36.

[3] Zob. motyw 34 rozporządzenia (UE) 2018/1971.

Zgodnie z art. 101 Porozumienia EOG:

> „1. W odniesieniu do komitetów nieobjętych ani art. 81 [tj. komitety programowe], ani art. 100 [tj. komitety procedury komitetowej], eksperci państw EFTA są włączani do prac, gdy wymaga tego prawidłowe funkcjonowanie niniejszego Porozumienia.
>
> Komitety te wymienione są w Protokole 37. Warunki takiego włączenia ekspertów regulują właściwe protokoły sektorowe oraz załączniki dotyczące danych spraw.
>
> 2. Jeśli Umawiające się Strony uznają, że tego rodzaju włączenie ekspertów do prac powinno objąć również inne komitety, które przejawiają podobne cechy, Wspólny Komitet EOG może wprowadzić zmiany do Protokołu 37."[4]

BEREC nie jest ani komitetem procedury komitetowej, ani nie został ustanowiony na podstawie programu. Jako forum współpracy między organami regulacyjnymi BEREC należy do kategorii „innych komitetów" w rozumieniu art. 101 Porozumienia EOG, które są wymienione w protokole 37. Zgodnie z tym przepisem „*warunki włączenia ekspertów reguluje właściwy załącznik dotyczący danej sprawy.*" Takie warunki wprowadzono do załączników (do Porozumienia EOG) pod odpowiednim punktem i poprzedzone formułą wprowadzającą w brzmieniu „*Procedury włączania państw EFTA zgodnie z art. 101 Porozumienia*" (zob. np. projekt decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr 192/2014, nr 18/2013, nr 92/2010, nr 10/2004). Takich warunków nie uznaje się za „teksty dostosowania", ponieważ nie mają one na celu zmiany zasad zawartych w akcie włączonym do Porozumienia EOG, lecz raczej ich uzupełnienie, jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania stowarzyszenia.

Warunki stowarzyszenia przewidują, że krajowe organy regulacyjne państw EOG–EFTA w pełni uczestniczą w pracach Rady Organów Regulacyjnych BEREC, grup roboczych BEREC i Zarządu Urzędu BEREC, oraz że krajowe organy regulacyjne EOG–EFTA mają takie same prawa i obowiązki jak inne krajowe organy regulacyjne UE, z wyjątkiem prawa głosu, ale nie kwalifikują się do przewodniczenia Radzie Organów Regulacyjnych BEREC i Zarządowi Urzędu BEREC. Krajowe organy regulacyjne państw EOG–EFTA mogą jednak przewodniczyć grupom roboczym. Krajowe organy regulacyjne państw EOG–EFTA są reprezentowane na odpowiednim szczeblu zgodnie z przepisami rozporządzeń w sprawie BEREC (zob. art. 7 rozporządzenia w sprawie BEREC). Udział krajowych organów regulacyjnych państw EFTA ma kluczowe znaczenie dla wspierania zbieżności przepisów.

Zasady te przewidują również, że BEREC i Urząd BEREC będą wspierać krajowe organy regulacyjne państw EOG–EFTA oraz Urząd Nadzoru EFTA.

Dostosowania dotyczące relacji między Urzędem Nadzoru EFTA a BEREC

Dostosowania a) ppkt (i) oraz (ii) określają, że BEREC ma pomagać Urzędowi Nadzoru EFTA i doradzać mu, odpowiednio, przy wydawaniu wytycznych na wniosek Urzędu Nadzoru EFTA.

Ponieważ krajowe organy regulacyjne EOG–EFTA nie będą miały prawa głosu w BEREC, dostosowanie lit. a) ppkt (iii), które dodaje nowy ust. 1a do art. 4, stanowi, że stanowiska krajowych organów regulacyjnych państw EOG–EFTA są rejestrowane oddzielnie przez BEREC przy wydawaniu opinii zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. c) ppkt (i) oraz (ii) rozporządzenia.

[4] W ciągu ostatnich dwudziestu pięciu lat państwa EOG–EFTA zostały stowarzyszone z różnymi organami UE na mocy tego przepisu. Pełny wykaz takich organów znajduje się w zaktualizowanej wersji protokołu 37. Zobacz tutaj.

Dotyczy to w szczególności opinii w sprawie projektów środków krajowych organów regulacyjnych państw EOG–EFTA zgodnie z art. 32 i 33 dyrektywy w sprawie Europejskiego kodeksu łączności elektronicznej oraz opinii w sprawie sporów transgranicznych zgodnie z art. 27 dyrektywy w sprawie Europejskiego kodeksu łączności elektronicznej.

Zgodnie z dostosowaniem lit. a) ppkt v) Urząd Nadzoru EFTA uwzględnia w jak najwyższym stopniu wszelkie wytyczne, opinie, zalecenia, wspólne stanowiska i dobre praktyki przyjęte przez BEREC.

Inne dostosowania dotyczące udziału państw EOG–EFTA w BEREC

Urząd BEREC jest organem UE posiadającym osobowość prawną[5] i agencją wspierającą BEREC. Zgodnie z wcześniejszym włączeniem do Porozumienia EOG dokumentów założycielskich agencji UE[6] udział państw EFTA w działaniach Urzędu BEREC jest regulowany w dostosowaniach do rozporządzenia w sprawie BEREC. Ponieważ Urząd BEREC nie wykonuje żadnych zadań politycznych we własnym imieniu, uczestnictwo to ma charakter raczej administracyjny.

Zgodnie z dostosowaniem lit. e) do rozporządzenia w sprawie BEREC państwa EOG–EFTA wniosą wkład finansowy do zasobów Urzędu BEREC poprzez udział w dotacji unijnej. Zgodnie z dotychczasową praktyką ten wkład finansowy zostanie ustalony zgodnie z procedurami zawartymi w art. 82 ust. 1 lit. a) Porozumienia EOG.

Zgodnie z art. 12 ust. 2 lit. a) i art. 82 ust. 3 lit. a) warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich („WZIP"), pracownicy czasowi lub pracownicy kontraktowi są zwykle zatrudniani, pod warunkiem że są obywatelami państwa członkowskiego UE, chyba że organ powołujący postanowi inaczej. Dostosowanie lit. f) przewiduje zatem szerokie odstępstwo dla obywateli państw EOG–EFTA, którzy powinni zostać uznani za kwalifikujących się na takich samych zasadach i na takich samych warunkach jak obywatele UE.

Art. 12 ust. 2 lit. e), art. 82 ust. 3 lit. e) i art. 85 ust. 3 WZIP odnoszą się do art. 55 ust. 1 TUE dotyczącego języków Unii. Dostosowanie lit. f) stanowi ponadto, że Urząd BEREC uznaje języki urzędowe, o których mowa w art. 129 ust. 1 Porozumienia EOG, za języki Unii w odniesieniu do swojego personelu.

Ponadto dostosowanie lit. g) stanowi, że państwa EOG–EFTA stosują te same przywileje i immunitety co państwa członkowskie UE w odniesieniu do Urzędu BEREC i jego personelu, jak opisano w protokole (nr 7) załączonym do TUE i TFUE.

Inne dostosowania

Zgodnie z art. 7 Porozumienia EOG wiążące dla państw EFTA są jedynie akty, które zostały uwzględnione w Porozumieniu EOG. W związku z tym odniesienie do prawa Unii w art. 4 ust. 4 dostosowuje się, aby odzwierciedlić fakt, że w kontekście EOG ramy odniesienia stanowi Porozumienie EOG (dostosowanie lit. a) ppkt (iv)).

W celu ułatwienia spójnego egzekwowania przepisów EOG dostosowania lit. b) i d) do rozporządzenia stanowią, że Urząd Nadzoru EFTA wraz z Komisją jest również reprezentowany w Radzie Organów Regulacyjnych BEREC i Zarządzie BEREC. Urząd Nadzoru EFTA, w przeciwieństwie do Komisji, nie będzie miał prawa głosu w Zarządzie.

---

5 Art. 2 ust. 1 rozporządzenia w sprawie BEREC.

6 Wykaz agencji UE z udziałem EFTA oraz decyzji Wspólnego Komitetu włączających do Porozumienia EOG rozporządzenia ustanawiające te agencje można znaleźć na stronie http://www.efta.int/eea/eu-agencies.

Dostosowanie c) w art. 13 ust. 3 dostosowuje jego treść, aby umożliwić Urzędowi Nadzoru EFTA udział w grupach roboczych ustanowionych przez Radę Organów Regulacyjnych BEREC. Podobnie jak w przypadku Komisji, Urząd Nadzoru EFTA nie może uczestniczyć w pracach grup roboczych ustanowionych w celu wykonywania zadań, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) rozporządzenia.

Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji nie stanowi części Porozumienia EOG. Dostosowanie lit. h) do art. 36 ma na celu zapewnienie, aby wszelkie dokumenty przygotowywane przez BEREC lub Urząd BEREC dotyczące państw EOG–EFTA były rozpatrywane zgodnie z tym rozporządzeniem. Takie samo dostosowanie jest zwykle przewidziane w odniesieniu do agencji, w których uczestniczą państwa EOG–EFTA.

Dostosowanie lit. i) dostosowuje treść art. 40 ust. 2 w celu odzwierciedlenia roli Urzędu Nadzoru EFTA w odnośnym przepisie oraz wyjaśnienia, że w kontekście EOG odniesienie do „prawa unijnego i krajowego" należy rozumieć jako „Porozumienie EOG i prawo krajowe".

Dostosowanie j) dostosowuje tekst art. 41 ust. 1 lit. a) w celu zapewnienia Urzędowi Nadzoru EFTA takiego samego dostępu do systemu informacyjnego i komunikacyjnego, jaki posiada Komisja, co jest istotne dla zapewnienia dobrej współpracy i spójnego wdrażania ram regulacyjnych łączności elektronicznej.

3.2. Dostosowania do dyrektywy (UE) 2018/1972 ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej (wersja przekształcona) – decyzja Wspólnego Komitetu w załączniku 2

Dyrektywa ma na celu stworzenie wewnętrznego rynku łączności elektronicznej w UE i zastępuje dyrektywy 2002/19/WE, 2002/20/WE, 2002/21/WE i 2002/22/WE, które zostały włączone do załącznika XI do Porozumienia EOG. Równolegle z przyjęciem dyrektywy UE przyjęła nowe rozporządzenie (UE) 2018/1971 ustanawiające Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) oraz Agencję Wsparcia BEREC (Urząd BEREC).

W dyrektywie określono szereg zadań BEREC, których celem jest zapewnienie spójnego wdrażania ram regulacyjnych łączności elektronicznej. Ponieważ BEREC odgrywa ważną rolę w stosowaniu rozporządzenia w sprawie BEREC i dyrektywy w sprawie BEREC, są one ze sobą nierozerwalnie powiązane. Powiązanie to znajduje również odzwierciedlenie w dwóch projektach decyzji Wspólnego Komitetu, które włączają dyrektywę i rozporządzenie w sprawie BEREC do Porozumienia EOG i które są dołączone do niniejszego projektu decyzji Rady. Ważne jest, aby przeanalizować oba projekty decyzji Wspólnego Komitetu, aby zrozumieć pełną strukturę w kontekście EOG.

Jednym z ważnych zadań przypisanych BEREC jest wydawanie, w stosownych przypadkach, opinii w sprawie środków stosowanych przez krajowe organy regulacyjne oraz w sprawie sporów transgranicznych (art. 27, 32 i 33 dyrektywy). Do celów Porozumienia EOG w projekcie decyzji Wspólnego Komitetu do rozporządzenia określono warunki udziału krajowych organów regulacyjnych państw EOG–EFTA w BEREC. Stanowi on również, że stanowiska krajowych organów regulacyjnych państw EOG–EFTA w sprawie opinii BEREC są rejestrowane oddzielnie oraz że Urząd Nadzoru EFTA ma w jak największym stopniu uwzględniać wszelkie wytyczne, opinie, zalecenia, wspólne stanowisko i najlepsze praktyki przyjęte przez BEREC. Ponadto projekt decyzji Wspólnego Komitetu zawiera kilka innych niezbędnych dostosowań w kontekście EOG.

Projekt decyzji Wspólnego Komitetu uwzględniający dyrektywę przewiduje z kolei inne dostosowania do dyrektywy, które są niezbędne w świetle Porozumienia EOG.

Prawo Unii/Porozumienie EOG (dostosowanie lit. a))

Zgodnie z art. 7 Porozumienia EOG wiążące dla państw EFTA są jedynie akty, które zostały uwzględnione w Porozumieniu EOG. W związku z tym należy dostosować odniesienie do prawa Unii, aby odzwierciedlić fakt, że w kontekście EOG ramy prawne odniesienia stanowi Porozumienie EOG.

Opinie Zespołu ds. Polityki Spektrum Radiowego (dostosowanie lit. b)):

Zgodnie z dostosowaniem lit. b) do art. 28 Urząd Nadzoru EFTA jest uprawniony do podejmowania decyzji skierowanych do państw EFTA.

Dostosowanie przewiduje ponadto, że Urząd Nadzoru EFTA powinien w jak największym stopniu uwzględnić opinię Zespołu ds. Polityki Spektrum Radiowego. Ma to na celu zapewnienie, aby Urząd Nadzoru EFTA opierał się na tej samej wiedzy fachowej co Komisja przy wypełnianiu swojego zadania wobec państw EFTA w ramach dwufilarowej struktury Porozumienia EOG.

Ponadto w przypadkach, w których dotyczy to zarówno państw EFTA, jak i państw członkowskich UE, Urząd Nadzoru EFTA i Komisja mają współpracować w celu uzgodnienia decyzji mających na celu usunięcie szkodliwych zakłóceń transgranicznych.

Odniesienie do art. 267 TFUE/art. 34 porozumienia o nadzorze i Trybunale (dostosowanie lit. c)):

Dostosowanie lit. c) dostosowuje ramy prawne dotyczące sądów lub trybunałów w państwach EFTA poprzez zastąpienie odesłania do art. 267 TFUE odesłaniem do art. 34 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości.

Identyfikacja rynków ponadnarodowych (dostosowanie lit. d)):

Tekst dostosowania zaproponowany w projekcie decyzji Wspólnego Komitetu odpowiada temu, co obecnie przewiduje się w dostosowaniu lit. d) dyrektywy 2002/21/WE (zob. pkt 5cl załącznika XI do Porozumienia EOG) w odniesieniu do warunków współpracy między Urzędem Nadzoru EFTA a Komisją.

Odniesienie do dostosowanej Karty (dostosowanie lit. e)):

Karta praw podstawowych Unii Europejskiej stanowi instrument unijnego prawa pierwotnego, który nie jest wiążący dla państw trzecich i nie ma znaczenia w kontekście EOG. W związku z tym dostosowanie lit. g) dyrektywy dostosowuje odniesienie do Karty zawarte w art. 100 ust. 1, tak by odnosiło się do „praw podstawowych i ogólnych zasad Porozumienia EOG", a odniesienia w art. 100 ust. 2, tak by odnosiły się do „praw podstawowych".

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii

w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy".

Pojęcie „akty mające skutki prawne" obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii"[7].

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Wspólny Komitet EOG jest organem utworzonym przez umowę, a mianowicie Porozumienie EOG. Akt, który ma zostać przyjęty przez Wspólny Komitet EOG, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt będzie wiążący na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 103 i 104 Porozumienia EOG.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy. W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE w związku z art. 1 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 2894/94 w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE w związku z art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 2894/94 jest uzależniona głównie od materialnej podstawy prawnej aktów prawnych Unii, które mają zostać włączone do Porozumienia EOG.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanych aktów odnoszą się zatem do zbliżenia przepisów, a materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 114 TFUE.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 114 w związku z art. 218 ust. 9 TFUE i art. 1 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 2894/94 w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Akty Wspólnego Komitetu EOG zmienią załącznik XI (Komunikacja elektroniczna, usługi audiowizualne i społeczeństwo informacyjne) oraz protokół 37 (zawierający wykaz przewidziany w art. 101) do Porozumienia EOG, w związku z tym należy opublikować je w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* po ich przyjęciu.

[7] Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy/Rada, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

2021/0133 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG w sprawie zmiany załącznika XI (Komunikacja elektroniczna, usługi audiowizualne i społeczeństwo informacyjne) oraz protokołu 37 (zawierającego wykaz przewidziany w art. 101) do Porozumienia EOG

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2894/94 z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym[8], w szczególności jego art. 1 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym[9] („Porozumienie EOG") weszło w życie dnia 1 stycznia 1994 r.

(2) Zgodnie z art. 98 Porozumienia EOG Wspólny Komitet EOG może podjąć decyzję o zmianie, między innymi, załącznika XI (Komunikacja elektroniczna, usługi audiowizualne i społeczeństwo informacyjne) oraz protokołu 37 (zawierającego wykaz przewidziany w art. 101) do Porozumienia EOG.

(3) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady[10] (UE) 2018/1971.

(4) Mając na uwadze odpowiednie funkcjonowanie Porozumienia EOG, należy rozszerzyć protokół 37 o zapis dotyczący Organu Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) ustanowionego rozporządzeniem (UE) 2018/1971.

(5) Aby zapewnić spójne wdrażanie ram regulacyjnych łączności elektronicznej w zakresie Porozumienia EOG, krajowe organy regulacyjne państw EFTA będą w pełni uczestniczyć w pracach Rady Organów Regulacyjnych BEREC, grup roboczych BEREC i Zarządu Urzędu BEREC, nie przysługuje im jednak prawo do głosowania. Stanowiska krajowych organów regulacyjnych państw EFTA będą

[8] Dz.U. L 305 z 30.11.1994, s. 6.

[9] Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3.

[10] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1971 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiające Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) oraz Agencję Wsparcia BEREC (Urząd BEREC), zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/2120 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1211/2009, Dz.U. L 321 z 17.12.2018, s. 1.

rejestrowane oddzielnie, w przypadku gdy BEREC wyda opinię. Urząd Nadzoru EFTA w jak największym stopniu uwzględni opinie przyjęte przez BEREC.

(6) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić dyrektywę (UE) 2018/1972 Parlamentu Europejskiego i Rady[11].

(7) Dyrektywa (UE) 2018/1972 uchyla, ze skutkiem od dnia 21 grudnia 2020 r., dyrektywy Komisji 2002/19/WE, 2002/20/WE. 2002/21/WE oraz 2002/22/WE, które są uwzględnione w Porozumieniu EOG i które w związku z powyższym należy uchylić w ramach Porozumienia EOG ze skutkiem od dnia 21 grudnia 2020 r.

(8) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik XI oraz protokół 37 do Porozumienia EOG,

(9) Stanowisko Unii we Wspólnym Komitecie EOG powinno w związku z tym opierać się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu EOG określonym w załączniku do niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG w sprawie proponowanej zmiany załącznika XI (Komunikacja elektroniczna, usługi audiowizualne i społeczeństwo informacyjne) i protokołu 37 (zawierającego wykaz przewidziany w art. 101 do Porozumienia EOG), opiera się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu EOG dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

[11] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiająca Europejski kodeks łączności elektronicznej (wersja przekształcona), z poprawkami wprowadzonymi w Dz.U. L 334 z 27.12.2019, s. 164, Dz.U. L 321 z 17.12.2018, s. 36.